

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011792
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011792.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Patrika Príbelského v trestnej veci proti odsúdenému G. V., nar.XX.XX.XXXX v L., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 4 Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. februára 2015, prejednal sťažnosť odsúdeného G. V. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1Pp/99/2014 zo dňa 17.12.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného G. V. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

G. V. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp.zn. 2T/130/2011 zo dňa 02.02.2012 pre zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. d/ Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 15.03.2012. Odsúdený G. V. má trest predpokladane vykonať dňa 15.03.2015.

Dňa 17.10.2014 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného G. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom uviedol, že polovica jeho výkonu trestu odňatia slobody uplynula dňa 30.10.2013.

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1Pp/99/2014 zo dňa 17. decembra 2014 bolo podľa § 415 ods. 1 Tr.por. v zmysle § 66 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. rozhodnuté tak, že sa návrh odsúdeného G. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí dňa 17. decembra 2014 odsúdený zahlásil sťažnosť, ktorú doteraz písomne nezdôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí dňa 26. februára 2015 podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr.por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie a požiadal, aby bola jeho žiadosť prejednaná.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného G. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), avšak nebola u odsúdeného splnená druhá zákonná (materiálna) podmienka, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu a nebola u neho splnená ani tretia zákonná (materiálna) podmienka, a to preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni. Vyskytli sa nedostatky v plnení si základných povinností a porušení ústavného poriadku. V kolektíve odsúdených neboli zaznamenané vážnejšie konfliktné situácie. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené a dodržiava ich. Disciplinárna odmena mu nebola udelená. Disciplinárny trest mu bol uložený trikrát. Počas výkonu trestu odňatia slobody neprejavil záujem o ďalšie vzdelávanie. Okresný súd správne dospel k záveru, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal v zmysle § 66 ods. 1 Tr.zák. polepšenie. Taktiež súd prvého stupňa správne zistil, že zákonná podmienka očakávania vedenia riadneho života u odsúdeného na slobode nie je splnená. Okresný súd správne zistil, že odsúdený bol opakovane súdne trestaný, nie je sociálne ukotvený, neplní si svoje povinnosti zamerané na osvojenie a rešpektovanie základných spoločenských noriem, rozvoj a dodržiavanie pracovných návykov. V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má mať aj výchovný účel. Ak teda je odsúdený opakovane vo výkone trestu, z tejto skutočnosti je možné logicky vyvodiť, že predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody zrejme nevedli k náprave odsúdeného. Preto okresný súd pri posudzovaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dospel k správne záveru, podľa ktorého vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti, trestnú minulosť odsúdeného, ako aj s prihliadnutím na ústav, v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, nie je možné dôvodne očakávať, že súčasný výkon trestu splnil svoj výchovný účel a že odsúdený na slobode povedie riadny život.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.